

ACC. N:R. M.11476:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag gick igenom tekniska skolans
afsomkurs i Malmö. Hisslogen
på Voppelegård har jag varit med
och byggt - liksom turisthotellet
i Bjäred. Kortspel, tupperi och
dans har jag aldrig byggt mig
om.

Färfar var litet kvacksalvare men
det vill jag inte tala om.

Vatten är för det mesta den bästa
medicinen.

De brukade lägga "fnok" på ö-
ret och binda om. Fnok var rök-
svamp som de skär en bit av. De kun-
de också lägga lunt i ötet på om de
blevo knivskurna.

I min barndom hade de inte
julgammal. De som tjänade mine-
i stadi talade om att de på somli-
ga ställen hade julgammal. Sedan
kom de väl ut bland högre ständs-
personer och prästgårdarna och se-
dan ut på landet. På 1880-talet
var det mer vanligt.

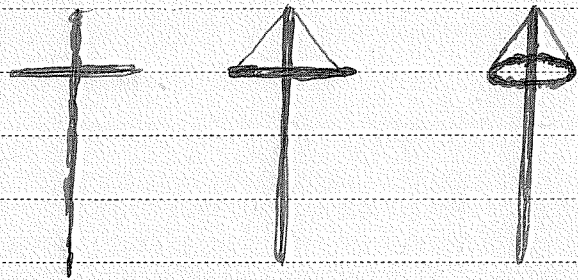
Vid äggpungning har jag alltid brukat ge en 5 st. ägg och gärna en sup-
pokeri. Annars nyttjar jag brännvin
endast till medicin.

Odins ^{hundar} fäst. De trodde att det var
Odin som var på väg efter Skog-
smannen och vi var det hans hundar
som gydde och det var det som hördes.
Jag hörde ljudet en gång vid
Smålandsgränsen när jag och
jag låg under en gran och kök-
ade. Det kallades Odins hundar. Ljudet
liknar inte något annat jag hört.

Udömmestämning hade de inte
så mycket före som på senare år.
De hade majstämning på olika håll.
Folket på den ena orten kunde

var ivriga och flitiga att göra i
ordning majstängerna och där blev
den fin. På andra tillfälle bara söp de
och då blev det sämre.

Alla byns barn gick en stor kory
att plocka blommor i och de voro
så glada och alla voro glada och
sniga. De större barnen krausae och
vände.

Detta var de
vanligaste maj-
stängerna.

När jag var 5 år sköt jag min första kare-
-en lycksträff. 7-8 år gammal sköt jag
ganska skapligt.